
ELS PRIMERS 25 TREBALLS

Del 21 de Juliol al 19 d'Agost de 1936

MINISTERIO
DE CULTURA

Imprimeix: PSUC, Ciutat, 7 -Barcelona
D.L.: B-25982/79

PRESENTACIÓ

Felicito a qui n'hagi tingut la idea. Aquest volum m'ha colpit. No pas com a simple curiositat històrica, que sí que ho és.

Per a mi, retrobar enquadrats en aquest volum, al cap de quaranta-tres anys, els 25 primers números de TREBALL és una manera singular de sentir-se rejuvenir. És tornar a viure els esdeveniments d'uns dies que encara marquen la vida política catalana, ara amb l'avantatge de saber-ne l'acabament.

No vull dir que les sensacions i les reaccions reflectides en aquests números de TREBALL siguin les de tota la població catalana d'aquell temps. Però sí que eren les d'una minoria en expansió, que, durant els trenta mesos de guerra, malgrat la derrota, va multiplicar per quinze el nombre de militants mentre les altres formacions polítiques catalanes perdien prestigi i autoritat.

Ara, en rellegir aquests números de TREBALL, hi trobo dos fets sobresortints, potser contradictoris: un error fatal i un gran encert.

L'error va ésser, crec, l'entossudiment de tots plegats, també compartit pel PSUC, a no admetre mai que podíem ésser derrotats. Qualsevol que posés en dubte la victòria republicana, per més que fos com un argument per a demanar el reforçament de la unitat i altres mesures necessàries, era considerat un derrotista i com a tal acusat.

L'encert va ésser, a parer meu, la lluita consegüent per mantenir la unitat d'acció de les forces proletàries i democràtiques que havien constituït el Front Popular Antifeixista. Aquesta voluntat unitària traspua a les pàgines de tots els 25 primers números de TREBALL i es va seguir manifestant encara més intensament en els números posteriors.

Segurament l'error citat va retardar i afeblir els nostres plantejaments, però la sincera política d'unitat va dur el PSUC a centrar els esforços en l'objectiu superior de guanyar la guerra i, per consegüent, en la creació de l'Exèrcit Popular, en l'organització de la indústria de guerra i en la defensa d'un autèntic ordre democràtic a la rera guarda.

La política d'unitat i la finalitat superior de guanyar la guerra expressaven el sentiment íntim i la voluntat de la immensa majoria del poble català. En l'essencial, això i només això explica el creixement numèric progressiu del PSUC i el continu afebliment de les altres organitzacions que no s'adequaven a la dita finalitat i a la política d'unitat antifeixista.

Pere Ardiaca i Martí

MINISTERIO
DE CULTURA

ELS PRIMERS 25 TREBALL

La utilitat i sentit de les edicions facsímils o reedicions de revistes i textos polítics rau en la possibilitat de consulta d'un material que, pel seu contingut, desperta interès a l'actualitat, però que és de complex accés, bé per l'estat de deteriorament en què es troba, o perquè està localitzat en un, en pocs o en remots arxius. D'altra banda, contribueix, tímidament, a la lliure circulació de documents; extrem que neguiteja aquells estudiosos —el seu nombre és encara considerable— que entenen o practiquen la investigació com un conreu privatitzat, en el qual l'exclusivitat del document conegut els haurà de remuntar a les glòries del prestigi acadèmic.

L'interès que els darrers quatre anys han mostrat els investigadors i la població catalans per la història de la Segona República i la guerra justifiquen l'edició facsímil o la reedició de diversos materials d'aquella època. El diari "Treball", sense afirmar que sigui el més important —és difícil establir categories, car sempre depenen de l'objecte concret que interessa— ocupa un lloc destacat en la premsa de guerra. En primer lloc, perquè és el portaveu del Partit Socialista Unificat de Catalunya, l'organització marxista més poderosa del país, i aquesta circumstància fa la seva consulta obligatòria a qualsevol investigador d'aquell període. En segon lloc, perquè la seva informació —és un diari informatiu més que valoratiu— sobre els esdeveniments d'índole política a les comarques catalanes és la més important de tota la premsa barcelonina, i no solament pel que fa a l'activitat del partit sinó també a la sindical.

La circulació d'aquesta reedició permetrà descongestionar la consulta de l'única col·lecció completa que en aquests moments es coneix, que es pot consultar a l'Arxiu Històric de la Ciutat. Si bé el diari "Treball" es troba en bon estat, s'evitarà el perill de la seva deterioració per excés de manipulació, com a succeït a nombroses publicacions, en l'actualitat mig desfetes.

No és necessari parlar del naixement de "Treball"; hi ha prou dades establertes de les seves condicions tècniques, d'anècdotes i del seu origen polític (1). Coincideix aquesta circumstància amb el fet que s'han multiplicat els estudis de tota índole i rigor sobre els orígens del PSUC. Però no existeix cap treball sobre la seva vida i activitat dels anys de guerra. Les referències que se'n fan de passada en obres més generals són nombroses i, en la majoria, hi predomina la interpretació ideològica per damunt de l'explicació científica, en la línia d'una malentesa "història militant" i això tant pel que fa a les versions apologetiques com als acarnissats atacs contraris.

La lectura i buidat de "Treball" són útils per seguir la crònica oficial del PSUC i per sostreure, com deia més amunt, informació comarcal i dels fronts (aquesta darrera sempre molt relativa, com en qualsevol publicació de guerra). Un repàs del diari permet la parcial reconstrucció de l'activitat de diverses organitzacions (radis) del partit, declaracions dels seus responsables i, sobretot, de l'exacta relació entre el nou partit unificat i el POUM els primers mesos de guerra, que contempnen una possibilitat d'unificació entre les dues fraccions marxistes no gens menyspreables però absurdament oblidades en els estudis de la guerra, massa enlluernats pels fets de maig del 37.

A "Treball", en canvi, hi manca el comentari polític o cultural, el reportatge periodístic i el debat. En la premsa del partit unificat, aquesta funció intel·lectual de l'organització es va tractar des de les planes del diari "La Rambla", i amb èxit. L'interès d'aquest periòdic del PSUC per la cultura i el debat polític, per la notícia d'àmbit internacional i l'activitat dels intel·lectuals antifeixistes estrangers, és notable i s'emmarca perfectament en el dinamisme cultural tan peculiar de la nostra guerra.

La manca d'estudis complets sobre la premsa marxista és un buit dolorós en la nostra historiografia. Encara avui, ens és impossible de saber els tiratges, el preu del paper, el finançament de les publicacions, l'hegemonia de diferents tendències en el periòdic o la relació real entre la imatge que presenta a l'exterior l'aparell propagandístic del partit i la seva força i arrelament en la població. Sobretot, aquest darrer punt és interessant. Sovint hem estat enlluernats per una eficaç utilització de la propaganda que ens ha escamotejat la realitat d'una situació de debilitat. Amb referència a aquest assumpte, dues qüestions: al capdavant de l'aparell de propaganda del PSUC estava Angel Estivill (2). Si bé Pere Ardiaca era el responsable, davant el Buró Polític, d'Agitació i Propaganda, Estivill i Abelló va ser-ne el veritable executor, i va demostrar a bastament la seva competència, extrem que es pot comprovar avui amb l'obra realitzada. En segon lloc, aquesta qüestió es posa avui damunt la taula per la recent publicació dels informes que Palmiro Togliatti envià a la Internacional Comunista referents a la caiguda de Catalunya i a les friccions i dificultats entre el PSUC i el PCE, amb el qual Togliatti s'identifica (o potser millor, el PCE s'identifica amb Togliatti). El delegat de la Internacional assenyala, en primer lloc, la debilitat política dels antics dirigents comunistes catalans i fa una observació important: "la direzione del partito, in particolare, è sempre stata piú forte nel lavoro di propaganda che nell'organizzazione". Aquesta asseveració abona els orígens i la tradició subversiva, més que altra cosa, dels revolucionaris del nostre país, que realitzen un esforç per superar-ho en condicions tan difícil com les d'una guerra antifeixista. El PSUC, en l'informe de Togliatti, és presentat com un partit pràcticament sense organització, mentre que posseeix una activa política de govern. La seva influència, especialment a Barcelona, es sobrevalora en la propaganda, i la debilitat de la seva presència en les fàbriques de material bèl·lic, Togliatti, la considera alarmant. (3)

He assenyalat aquests aspectes sense entrar en el seu judici, impossible per la manca de dades que es puguin contrastar amb els informes Togliatti, perquè el criteri del delegat de la Internacional és prou important per tenir-lo en consideració i perquè planteja, com he dit, la qüestió del just equilibri, de la realitat exacta, entre aparell de propaganda i incidència real dels partits comunistes, qüestió que ha de fer relativitzar l'exclusiva atenció a fonts d'hemeroteca en els estudis d'història política; però alhora per insistir en la necessària realització d'investigacions sobre la premsa, inexistents, de moment, al nostre país.

Avui s'editen els primers vint-i-cinc números de "Treball". La tria de la xifra correspon a la timidesa editorial. No correspon, doncs, a una unitat temàtica del diari o a una època determinada. En realitat, la unitat temàtica del diari "Treball" i de qualsevol publicació de l'època és solament una: la guerra. Per tant, l'aparició d'aquests primers vint-i-cinc exemplars no escapça altra cosa que la seva continuïtat cronològica.

El sentit de l'edició és finalitzar l'objectiu del projecte, l'edició completa del diari "Treball".

RICARD VINYES

NOTES

- (1) Vegeu, per exemple, el ja clàssic llibre de Rafael Tasis i Joan Torrent "Història de la premsa catalana", Bruguera, Barcelona 1966, vol. I, p. 846-847. I també "La premsa a Barcelona 1936-1939" de Maria Campillo i Esther Centelles publicat per La Gaya Ciència, Barcelona, 1979.
- (2) Per detalls sobre l'activitat propagandista del PSU de C. vegeu: "Intervenció del camarada Angel Estivill sobre les tasques i sentit de la propaganda del PSU de C." Aquest informe d'Estivill a la I. Conferència del PSU de C. es va publicar a "Treball", 29 de juliol de 1937.
- (3) Els informes de Togliatti s'han publicat al IV volum, 1a. part, de les seves obres completes (Togliatti, Opere, 4.1; ed. Riuniti, Roma, marzo 1979). La cita textual que faig correspon a la pàgina 409. Les altres apreciacions es troben a la "Relazione del 21 maggio 1939".

TREBALL

Diari dels Treballadors de la Ciutat i del Camp

TREBALLADORS
DE TOTS ELS PAISOS:
UNIU-VOS

ANY 1. NUM. 1

BARCELONA, 21 JULIOL 1936

PREU 16 CTS.

ELS MILITARS FEIXISTES S'AIXEQUEN CONTRA LA REPUBLICA LES MASSES TREBALLADORES, EN UNA REPLICA HEROICA I CONTUNDENT, AIXAFEN LA REACCIO

GAIREBE ARREU DEL TERRITORI DE LA REPUBLICA, LA SUBLEVACIO
HA ESTAT VENÇUDA

Davant aquestes gravíssimes circumstàncies és acordat, pels Comitès respectius, la fusió dels quatre partits obrers que componen el Comitè d'Enllaç Així mateix, les organitzacions sindicals de base marxista prenen la decisió de fusionar-se en un sol organisme.

Aquest diari serà l'òrgan i el portantveu d'aquest moviment

El diari del proletariat I ara què?...

TREBALL surt editat pel Comitè d'Enllaç dels Partits: Comunista, Socialista, Català Proletari i Unió Socialista, en el moment que aquests van a unificar-se ja per donar major impuls i millor guiatge als treballadors de Catalunya, que tan belles pàgines ha escrit en els combats lliurats aquests dies contra la insurrecció criminal del vell militarisme espanyol, i surt abans de la data prevista, gràcies al triomf que ha obtingut la classe treballadora.

Triomf de la classe treballadora. No altra cosa han estat els episodis que han portat al felix resultat de la victòria obtinguda.

TREBALL, fill de les lluites encara no passades, serà, si els obrers marxistes no defallim, l'òrgan autèntic de l'administració i la salvaguarda d'aquesta victòria.

TREBALL, conseqüència tortosa de l'esclafament de les bandes feixistes, ve a omplir — i no és una frase sense sentit — el buit que ja no podia prolongar-se més en la història del nostre moviment obrer.

Els treballadors de Catalunya enquadrats als rengles del Socialisme internacional tenen ja — per dret de conquesta — el seu òrgan diari de premsa. Així mateix hi tindran acollida cordial tots els altres treballadors d'altres tendències, com la tindran els sense-partit, amb tal que visquin del treball i no es constituïxin en germanastres dels altres treballadors.

En aquesta hora, que la fatiga de les jornades de dolor i glòria encara fresques, que tants companys de classe han ensenyat al món quin és el camí de la dignitat, saludem els combatents, els milicians antifeixistes, que han lluitat per la llibertat d'aquest poble tan sacrificat com ha estat el nostre.

TREBALL, que saluda admirat els nostres morts, expressa tota la seva solidaritat a les mares, esposes i fills dels caiguts i es fa un deure i un compromís d'honor que no seran abandonats en llur dolor. Insistirem i batallarem — si el cas arriba — perquè els familiars dels herois dels dies 19 i 20 no siguin abandonats.

Les fortunes dels troidors a la República i a la classe treballadora que els paguem, hem d'ajudar a alleujar la situació en què quedaran tantes llars obreres.

TREBALL, avui es fa aquest deure i aquest honor.

Treballadors, ajudeu-nos!

La situació a la Península està gairebé dominada. Les forces feixistes han estat materialment esclafades per l'impetuosa vigorosa del poble, en un impuls d'heroisme com pocs se'n registren a la història. Prova de la duresa de la lluita són els milers de camarades que han hagut d'ofrir llur vida contra el feixisme i als quals honora Catalunya com herois per la seva llibertat; els edificis i casernes enrunats i les esglésies flamejants, en les quals l'afany de venjança del poble ha trobat un recurs fàcil i alhora exemplar contra els espacos feixistes que s'hi havien emboscats.

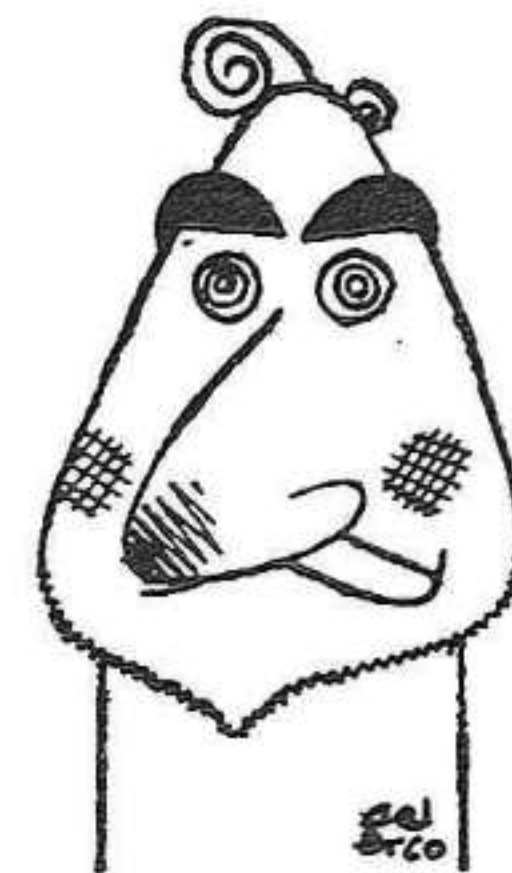
A la crida dels dirigents de la República, el poble tot sense excepcions de sector ni de partit, ha respost amb l'energia d'aquell que defensa una cosa pròpia. Superant el coratge dels cossos armats, ha estat ell el qui en tot moment ha portat la iniciativa de la lluita, el que s'ha trobat constantment en les primeres avançades i el que ha portat a cap les gestes d'heroisme i de sacrifici més punyents.

Ben alt pot dir-se i afirmar-se que el feixisme l'han anorreat les masses treballadores i que han estat elles les creadores d'aquesta magnífica i enorme victòria, que si algun sentit ha de tenir, ha d'ésser el de modificar radicalment el rumb de la marxa política d'Espanya i Catalunya. En efecte: ha d'ésser conseqüència immediata i inevitable d'aquesta terrible commoció, i que les masses treballadores, per mitjà de les seves organitzacions polítiques i sindicals que tan eficaçment les enquadraran, passin a participar en la direcció política del nostre país.

No més vacil·lacions contra el feixisme criminal que cal extirpar de soca i arrel i del qual resten encara reductes que s'aniran asseylant.

El poble en armes ja ha esclafat, en els punts més importants, els feixistes sediciosos que volien de nou vexar, torturar i assassinar, com ho foren després d'octubre, els treballadors d'Espanya i de Catalunya, a tots els homes de consciència noble i sentiments honrats. Dins d'uns dies serà totalment vençut.

Cal ara prendre mesures urgents i ra-

PANJUL

El general monàrquic que ha dirigit la revolta feixista de Madrid, detingut a la caserna de Montaña

pidés per esclafar el feixisme econòmicament.

La unitat antifeixista, el Front Popular que fou possible el triomf del 18 de febrer, que ha fet possible la resposta enèrgica i contundent d'aquests dies, ha d'ésser no sols mantinguda, sinó reforçada. Reforçar la unitat per a l'acció enèrgica. Cal expropiar les terres dels grans terratinents i de l'Església, que és on radica el poder econòmic del feixisme. Cal revisar i incautar-se de les grans fortunes dels enemics del poble.

La setmana de 40 hores ha d'instaurar-se per decret urgentment.

Cal assegurar treball a tots els treballadors, i les milícies populars han de convertir-se en la gran força armada popular.

Tot això acompanyat de la ràpida i enèrgica execució del feixisme d'allà i d'aquí, que demanant concòrdia ha preparat aquest miserable i criminal atemptat contra els pobles germans de Catalunya, Galícia, Bascònia i Espanya.

La sang vessada ha de caure sobre els criminals.

Pena de mort al feixisme!

Un acord transcendental

Els Comitès responsables dels partits Unió Socialista, Comunista de Catalunya, Català Proletari i Federació Catalana del Partit Socialista Obrer han pres aquest matí l'acord, d'enorme transcendència, de fer des d'ara la fusió dels quatre Partits, atesa la gravetat del perill encara existent, per tal com la unitat marxista l'ha segellada ja les nostres milícies fent front a l'exèrcit feixista sediciós.

Al seu dia serà donat compte d'aquest acord al Congrés. Així mateix, els Comitès de les organitzacions sindicals de la U. G. S. O., de la U. G. T. i d'altres organitzacions sindicals autònomes, han pres l'acord que els treballadors que accepten i acaten la nostra disciplina d'avui en endavant figuraran sota els placs de la gloriosa Unió General de Treballadors.

El camí de les futures jornades de la classe treballadora catalana resta afranquidat de tal manera, que a partir d'avui, a Catalunya, el confusionalisme no serà possible en les nostres lluites.

Una de les conseqüències primeres d'aquest acord històric ha estat la decisió presa de fer sortir TREBALL diari com a òrgan dels treballadors de la ciutat i del camp.

La Creu Roja no pot portar protecció armada

Madrid, 21. — La Direcció General de Seguretat ha fet pública una nota en la qual recorda que, segons les convencions internacionals que regeixen sobre la matèria, està prohibit que els cotxes i ambulàncies de la Creu Roja jorin protecció armada. El senyal distintiu d'aquesta institució ha de constituir l'únic element de protecció.

Per altra banda, es fa avinent que els braçals de la Creu Roja sols poden ésser portats per autorització expressa del Comitè directiu d'aquesta institució.

GIL ROBLES

Després d'anunciar a la Diputació Permanent de les Corts la revolta criminal amb què el feixisme ha emplenat Espanya de sang, fugí covardament a Biarritz. És que no hi haurà manera d'aplicar el càstig degut al màxim responsable de tot el que ha passat?

Compte amb les provocacions

S'ha pogut constatar que elements feixistes, que s'han infiltrat entre les masses populars, actuen d'agents provocadors incitant a l'assalt d'edificis i d'establiments. S'ha pogut detenir un d'aquests elements, al qual li ha estat trobat un carnet de «Falange Espanyola».

Cal, per tant, que tothom es negui sistemàticament a obeir tota suggerència i ordre que no provinguí dels Comitès de les organitzacions responsables o dels seus representants autoritzats. Cal igualment que tothom tingui la serenitat suficient per a no deixar-se conduir a actes de destrucció purament negatius i sense cap eficàcia revolucionària.

Normalització de la vida ciutadana

Ja sufocada la sublevació militar a Barcelona, provocada pel feixisme espanyol, i sense que restin elements de perill dins de la ciutat que obliquin a una continuïtat acció al carrer, és imprescindible que demà mateix quedi totalment normalitzada la vida social dintre el més estricte ordre revolucionari.

Demà, tots els treballadors han de reintegrar-se al treball i començar novament la feina de cada dia. Els comitès representants de les organitzacions obreres vetllaran perquè aquest ordre revolucionari, l'únic ordre que existeix, perduri a Barcelona, per la qual cosa estaran secundats per elements de les milícies obreres, que sufocaran tot seguit qualsevol possible intent de perturbació.

a Comissió Executiva de la Unió General de Sindicats Obrers de Catalunya tenint en compte que la marxa dels esdeveniments imposa la immediata unificació del proletariat, en reunió d'avui ha pres els següents acords:

- Primer. A partir d'aquest moment la nostra organització, exclusivament catalana, passa a integrar la Unió General de Treballadors d'Espanya, la qual cosa esperem que serà acatada per totes les nostres seccions, malgrat que no s'hagin complert els tràmits reglamentaris.
- Segon. Invitar a totes les organitzacions sindicals que ens són afins, com Federació Local de Indústries de Sabadell, Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria de Barcelona, Unió de Rabassaires, etc., a què sobre la marxa dels esdeveniments, i tenint en compte els moments històrics que vivim, imitant la nostra decisió, passin a integrar la U. G. T.
- Vigésima la unificació del proletariat!
- Barcelona, 21 de juliol del 1936.
- La Comissió Executiva: M. Martínez Cuenca. — Joan Sánchez Marín. — Carles Sala Franquesa. — Gonzal Martínez Lozano. — Ramon Pelomàs Tudó.

Com el poble armat, conjuntament amb la guàrdia d'assalt i, en alguns casos, amb la guàrdia civil, ha esclafat la sedició feixista militar a Barcelona

La pressa amb què fem aquest primer número de Treball no ens permet publicar una informació detallada dels fets tràgics esdevinguts per una traïció dels militars a la República de la qual vivim i que han de derivar en un triomf de la classe treballadora.

Aquesta informació ja vindrà en les nostres edicions successives. De moment ens limitem a fer una relació esquemàtica dels fets, la qual no donarà idea de l'heroisme amb què s'ha batut la classe treballadora per a oposar-se a la temptativa criminal dels assassins del poble.

Els feixistes s'aixequen

A quarts de cinc del matí les tropes de la caserna de Pedralbes baixaven pel carrer de Borrell i d'Urgell cap al centre de la ciutat. La major part d'aquestes tropes es van dirigir a la plaça de la Universitat, on van instal·lar canons i algunes metralladores.

Abans d'arribar a la plaça de la Universitat els sediciosos van tenir una topada amb un escamot de guàrdies d'assalt, els quals, degut al seu nombre reduït, no van poder barrar-los el pas. A la mateixa plaça de la Universitat grups armats dels partits obrers i guàrdies d'assalt, conjuntament, van intentar tancar el pas als revoltats, la qual cosa no van poder aconseguir.

Ocupen la plaça de la Universitat

Els sublevats, un cop instal·lats els canons i les metralladores a la plaça de la Universitat es van apoderar de l'edifici, cosa que els va costar ben poc, ja que donat el caràcter que té l'edifici no estava defensat.

Entre la tropa hi havia subjectes de la Falange Española vestits de soldats.

Les topades amb els guàrdies d'assalt i amb les forces dels partits obrers van donar l'alarma a la ciutat. Els ciutadans de Barcelona sabien que la revolta del feix havia esclatat.

Els que havien ocupat la plaça de la Universitat van deixar una part de les forces allí i la resta va continuar cap a la plaça de Catalunya, la qual van aconseguir ocupar d'una manera tràidora. La defensa de la Telefònica els va semblar massa nombrosa per a atacar-la cara a cara.

Els sublevats s'apoderen de la Telefònica valent-se de la traïció

Els oficials i els feixistes van avançar cridant «Viva la República» i en ésser a tocar les forces que guardaven la Telefònica van saludar amb un «Salud, compañeros».

El tinent Perales, que comandava les forces d'assalt i de seguretat que custodiaven l'edifici va tenir la bona fe de creure en la sinceritat dels nou arribats, sobretot quan els oficials feixistes el van abraçar amb gran efusió.

— Hem sortit a defensar el règim republicà — li van dir.

A la poca estona de confondre's amb ells a la poca estona de confraternitzar d'ells caps dels feixistes van enconar el tinent Perales amb una pistola i va cridar «Viva el Fascio». Els seus subordinats van encanorar les armes als guàrdies, els quals momentàniament van quedar desconcertats, però es van refer aviat de llur sortida.

La lluita en aquella zona de la ciutat va durar uns hores.

Els homes queden d'una banda i de l'altra, però els feixistes no aconseguen els seus propòsits. Cada obrer que queda era reemplaçat per deu companys.

Els treballadors, en aquesta lluita, ultra l'ajut de les forces de seguretat, d'assalt i de la guàrdia civil van tenir la dels aviadors militars que llançaven bombes sobre les forces sedicioses.

Els treballadors tanquen el pas als rebels, que volen apoderar-se de la Generalitat

Mentre des de la part alta de la ciutat els rebels intentaven arribar fins a la Comissaria d'Ordre Públic, les forces feixistes que havien ocupat la plaça de Catalunya s'instal·laven estratègicament al Casino Militar, a l'Hotel Colom i a la Maison Dorée i intentaven arribar pel Portal de l'Àngel i a la Generalitat.

Allí, com a tot arreu, els feixistes van topat amb els obrers que els van barrar el pas, ajudats per la força pública adicta al govern.

Els feixistes intenten assaltar Governació. Després d'unes hores de lluita, són fets presoners

Un dels objectius més importants dels sediciosos era la conselleria de Governació, la qual va ésser atacada a primera hora per forces d'artilleria que havien sortit del Poble Nou i per altres tropes que sortien de la caserna general de la Quarta Divisió.

Les forces d'artilleria procedents del Poble Nou foren hostilitzades, durant el trajecte, per diversos grups d'obres armats, els quals, però, degut al gran nombre de les forces sublevades no van poder aturar la columna. Aquesta, va aconseguir arribar davant de Governació, on fou rebuda a tretes per la guàrdia d'assalt i civil que defensava l'edifici. L'atac va durar tres dies defensats pel grup de guàrdies d'assalt atacats per diverses indrets les forces assaltes. Les forces obreres es van veure reforçades per soldats sortits de les casernes del País. Per fi, després d'una lluita acarnissada en la qual les dues parts van

soffrir baixes nombroses, les forces populars van demorar els feixistes alguns dies quasi van aconseguir fugir. D'altres van ésser fets presoners. Entre els presoners hi havia els caps i oficials.

Les masses treballadores barren el pas als feixistes a l'entrada de Sants

Mentre aquests fets s'esdevenien a la plaça de Catalunya, un altre grup de sediciosos havia arribat a la plaça d'Espanya on va instal·lar de cara a Sants, una bateria.

Els obrers, per tal d'impedir que avancessin, va aixecar una barricada al carrer de la Creu Coberta, davant mateix de l'Oficina municipal del districte sud.

Els sediciosos van engegar unes canonades contra la barricada. Un obús va esclatar entre les forces obreres i caigueren vuit morts i onze ferits.

Els treballadors, però, es van mantenir fermes i els sediciosos, malgrat llurs intents repetits de prendre la barricada, no ho van aconseguir.

Les columnes feixistes no es poden unir

A l'encreuament del Passeig de Gràcia amb l'avinguda del Catorze d'Abril una secció de guàrdies de seguretat i d'assalt intentà barrar el pas a una columna que baixava per la Diagonal i intentava unir-se a altres tropes sublevades que havien sortit de les casernes de Gràcia.

Després de dues hores de lluita aferrissada els sublevats es van veure forçats a retrocedir.

Els obrers i els guàrdies d'assalt no permeten que els sublevats avancin cap a la Comissaria d'Ordre Públic

Les diverses temptatives per arribar al centre de la ciutat coincidien a dirigir-se a la Comissaria General d'Ordre Públic. Era evident que els sediciosos pretenien apoderar-se'n.

Carrer de Girona avall baixava una columna de rebels. En arribar a la ronda de Sant Pere forces obreres, secundades per la guàrdia d'assalt els va rebre a tretes. Els feixistes giraren cua i tornaren cap a Girona amunt. Alguns d'ells havien quedat sobre el paviment del carrer.

Nous intents d'arribar a la Via Laietana van ésser frustrats gràcies al foc de les metralladores i als contraatacs furiosos però ordenats de les forces treballadores que es batien heroïcament.

La lluita en aquella zona de la ciutat va durar uns hores.

Els homes queden d'una banda i de l'altra, però els feixistes no aconseguen els seus propòsits. Cada obrer que queda era reemplaçat per deu companys.

Els treballadors, en aquesta lluita, ultra l'ajut de les forces de seguretat, d'assalt i de la guàrdia civil van tenir la dels aviadors militars que llançaven bombes sobre les forces sedicioses.

Els treballadors tanquen el pas als rebels, que volen apoderar-se de la Generalitat

Mentre des de la part alta de la ciutat els rebels intentaven arribar fins a la Comissaria d'Ordre Públic, les forces feixistes que havien ocupat la plaça de Catalunya s'instal·laven estratègicament al Casino Militar, a l'Hotel Colom i a la Maison Dorée i intentaven arribar pel Portal de l'Àngel i a la Generalitat.

Allí, com a tot arreu, els feixistes van topat amb els obrers que els van barrar el pas, ajudats per la força pública adicta al govern.

Els feixistes intenten assaltar Governació. Després d'unes hores de lluita, són fets presoners

Un dels objectius més importants dels sediciosos era la conselleria de Governació, la qual va ésser atacada a primera hora per forces d'artilleria que havien sortit del Poble Nou i per altres tropes que sortien de la caserna general de la Quarta Divisió.

Les forces d'artilleria procedents del Poble Nou foren hostilitzades, durant el trajecte, per diversos grups d'obres armats, els quals, però, degut al gran nombre de les forces sublevades no van poder aturar la columna. Aquesta, va aconseguir arribar davant de Governació, on fou rebuda a tretes per la guàrdia d'assalt i civil que defensava l'edifici. L'atac va durar tres dies defensats pel grup de guàrdies d'assalt atacats per diverses indrets les forces assaltes. Les forces obreres es van veure reforçades per soldats sortits de les casernes del País. Per fi, després d'una lluita acarnissada en la qual les dues parts van

soffrir baixes nombroses, les forces populars van demorar els feixistes alguns dies quasi van aconseguir fugir. D'altres van ésser fets presoners. Entre els presoners hi havia els caps i oficials.

Els sediciosos es fan forts a Colom

Alguns dels oficials de les tropes que hi ha acarnissades a la Maestranza d'Artilleria van voler fer sortir els soldats i dur-los Rambla amunt.

Davant del CADCI i dels Sindicats del transport i de la Metallurgia de la CNT escamots d'obres es esperaven amb les armes a la mà.

Els feixistes, en veure-ho, van emplaçar alguns canons al peu del monument a Colom encarrat a la Rambla. Al mateix temps van col·locar dues metralladores al cim del monument, des d'on dominaven les Rambles i el passeig d'Colom.

Així que les peces d'artilleria i les metralladores van ésser emplaçades els feixistes van engegar el foc contra els grups d'obres, els quals però, no van recular sinó que feren foc contra els facciosos. La lluita durà unes hores. Els homes anaven caient, però els obrers aguaven fermament el zèfec de projectils que els queia a sobre i contestaven a l'atac.

Les forces populars prenen la Universitat

A primera hora de la tarda les masses obreres junt amb forces de la guàrdia d'assalt i civil van atacar les forces feixistes que ocupaven la plaça de la Universitat.

Els feixistes, que eren molt nombrosos i disposaven d'armes i municions abundants, van resistir una hora i mitja.

Els sediciosos es van veure obligats a refugiar-se a l'interior de la Universitat. Els obrers i els guàrdies d'assalt van llançar-se a l'atac de l'edifici. En aquell moment els va arribar el reforç d'un fort escamot de guàrdies civils.

Els feixistes no es van resistir gaire. L'atac era irresistible i es van rendir. Els soldats van ésser deixats en llibertat i els oficials duts a la Comissaria d'Ordre Públic.

Els feixistes de la plaça d'Espanya es rendeixen

Mentrestant, altres grups de forces populars obligaven els feixistes que s'havien fet forts a la plaça d'Espanya a rendir-se, i els de Colom a retirar-se a la caserna.

La Telefònica és represa

Nodrids grups d'obres, guàrdies d'assalt i guàrdies civils atacaren els facciosos que s'havien fet amoos de la plaça de Catalunya.

Els feixistes van oposar una resistència feroç a l'atac de les forces populars, però no els va ésser possible contenir l'impetu d'aquelles forces, les quals a la mitja hora d'haver-se iniciat l'atac, havien rebut els feixistes s'havien apoderat dels canons que havien emplaçat a la plaça. Els canons foren escarrats a la Telefònica. Començà el canoneig, el qual va durar una estona. En cessar, la guàrdia civil i d'assalt amb els obrers al davant es van llançar a un atac furios contra el reducte dels rebels.

A un quart de cinc, després d'hores de lluita feroç en la qual caigueren dotze

NOTES DE BARCELONA

La ciutat de Barcelona va representar la seva normalitat en tots els aspectes. Pels carrers circulaven grans multituds.

El President de la Generalitat ha passat aquest matí per gran part de la ciutat. Ha estat ovacionat arreu amb entusiasme indescriptible i en diversos llocs ha hagut d'adreçar la paraula al poble. Una vegada més el Govern de la Generalitat reclama disciplina absoluta. El poble i el Govern abran evitar i reprimir si calgués tot acte que vingués a ferar l'honor d'aquest moviment popular.

Davant de la Radio Associació s'ha decretat el President de la Generalitat i s'han canviat viviques entusiastes, secundats per una gran generació que emplenava les Rambles.

Després d'una lluita de tres dies, les forces populars aconseguiren entrar a la Telefònica.

Sobre la plaça hi havia esteos els cadàvers de guàrdies, soldats i obrers. Hi havia, també, diversos ferits que eren recollits a mesura que es podia fer-ho.

Les casernes dels rebels són ocupades

La jornada del dilluns va començar amb la presa de les casernes noves de Sant Andreu.

A mig matí eren ocupades les casernes de Pedralbes i del carrer de Tarragona.

La lluita començada el dilluns a la tarda per a rendir els feixistes que s'havien fet forts a la Maestranza d'Artilleria, continuà durant el dilluns al matí. Act. es va utilitzar contra els rebels l'artilleria i l'aviació.

Per fi, després d'atacs repetits que van costar moltes víctimes, la caserna va ésser ocupada. Els soldats van ésser desarmats i deixats anar. Els pocs oficials que quedaven vius, puix que la majoria havien mort en el canoneig, van ésser conduïts a la Comissaria d'Ordre Públic.

Els presos socials, alliberats

A la presó es va fer un canvi d'estadants. Els presos socials foren alliberats i els seus llocs van ésser ocupats pels feixistes que anaven arribant custodiats pels guàrdies d'assalt.

Crema d'esglésies i convents

En fer-se foc diversos escamots de les forces populars van donar-se compte que des d'algunes esglésies i convents eren tirats. De moment es van abstenir de contestar, però en oqorrer la notícia va produir tanta indignació entre el poble, que a la poca estona nombroses esglésies i convents cremaven.

Es pres el local de la comandància de Marina

Des de la Comandància de Marina, les forces populars eren hostilitzades.

La comandància va ésser atacada i després d'una lluita llarga i dura, ocupada per les masses treballadores acompanyades sempre dels guàrdies civils i d'assalt.

El general Goded, cap del moviment a Catalunya, cau presoner

Les forces populars van atacar la caserna de la Comandància de la Quarta Divisió orgànica, on hi havia el general Goded, cap de la rebel·lió a Barcelona.

El general Goded, veient la inutilitat de resistir, va fer bismar bandera blanca. Els obrers, junt amb els guàrdies civils i d'assalt, van ocupar l'edifici, i van fer presoners el general Goded i tots els caps i oficials que l'acompanyaven.

El general Goded va ésser dut a la Generalitat de Catalunya, on davant el micròfon va dir que el moviment feixista era perdut a Barcelona.

Els treballadors de Catalunya han reivindicat el 6 d'octubre

Els productors catalans han aconseguit una esclatant victòria damunt les forces militaritzades del feudalisme pan-espanyol. L'exèrcit mercenari de la reacció, aquell exèrcit d'ignomínia i de vergonya, format pel pitjor de la més inferior de les classes, ha hagut de retirar-se davant l'empenta energica dels treballadors.

El 6 d'octubre, aquella jornada que tant empenia d'orgull la vanitat dels militars, ha estat reivindicat. 19 de juliol serà la data històrica que marcarà una fita en el llibre del nostre moviment obrer. El primer fou la derrota al·ligonadora que preparà el segon. Sense octubre no hauria estat pas possible el nostre triomf d'avui. La unitat obrera, gran experiència d'aleshores, ha estat l'instrument que ha fet esclafar totalment l'organització militarista de les forces del feix.

A la barricada, en aferrissada lluita contra el feixisme militaritzant, s'hi veien obrers de totes les tendències: Anarquistes, comunistes i socialistes, aplegats sota la bandera de la Revolució lluitaven amb tot brío per derrotar l'enemic. L'experiència d'Àstoria, aquella experiència que obrí a la classe obrera el més gran horitzó de possibilitats, fou posada en pràcti-

ca espontàniament per tots els militants de les organitzacions obreres. D'ací n'ha sortit el gran triomf, d'ací n'ha sortit aquesta situació immillorable per a fer cristallitzar immediatament el triomf total i absolut dels anhels proletaris, sota el patronatge i la guia dels treballadors en l'administració de llurs interessos.

La gesta dels treballadors de Barcelona, de la mateixa manera que en el 1934 la derrota, ha tingut repercussions essencials. Avui per avui, Barcelona és el cor de la Revolució espanyola. Avui per avui, és d'aquest nucli d'obres, el més important de tot el territori de la República, d'on ha de sortir la flama imponent que orienti l'actuació revolucionària de tots els treballadors d'Ibèria.

La pauta de Barcelona és la consigna general. La nostra influència ha d'ésser la guia de tot el proletariat i la transcendència de les nostres gestes, ara més que mai, marcarà un camí noi de lluita i d'acció revolucionària als nostres companys d'altres països que es troben agraument amenaçats per la grapa opressiva del feixisme.

Pel triomf dels nostres ideals, per l'emancipació total de la classe treballadora! Viva la unitat de la classe treballadora!

LA SUBLEVACIÓ A LA PENINSULA

RESTABLIMENT DE COMUNICACIONS

Les conferències telefòniques entre Barcelona i Madrid han estat restablertes aquest matí. La primera conferència ha estat celebrada entre el conseller de Governació de la Generalitat, Sr. Espanya i el sots-secretari de Governació, senyor Osorio Tafall. El senyor Espanya ha donat compte a Madrid de la situació a la nostra capital i de l'habilitació d'un vaixell de guerra per a presó de l'oficialitat feixista detinguda.

ELS FEIXISTES DE GIJÓN ES RENDEIXEN...

Gijón, 21 (Urgent). — Les forces rebels s'han lliurat al Govern. Amb direcció a Oviedo marxa una columna formada per forces de la guàrdia civil i elements armats del Front Popular.

...I ELS SUBLEVATS A ALMERIA, TAMBE

Madrid, 21. — El comandant dels destructors fondejats davant d'Almeria, comunica que les forces feixistes s'han lliurat davant de l'amenaça de bombardejament de la ciutat i s'han lliurat al governador civil.

ENTUSIASME A LA POBLACIÓ

Almeria, 21. — El rendiment dels rebels, davant de l'amenaça de bombardejament pels destructors, és motiu d'una gran joia popular.

Els rebels s'han sotmes sense condicions. Tots els caps i oficials han estat capturats i empresonats.

Les forces populars ocupen Oviedo

Oviedo, 21. — Ha arribat la columna tramesa des de Gijón i la situació de la ciutat ha esdevingut normal. Regna gran entusiasme entre la població obrera.

SEVILLA

Sevilla. — Les darreres informacions que s'han rebut de Sevilla anuncien la propera derrota dels sublevats. El Barri de Triana ha escapat ja del seu control i són rebutjats cap als afores de la ciutat. Sassegura que el general Queipo de Llano havia sortit en direcció desconeguda, encara que no podem garantir la veritat d'aquesta notícia que no ha estat confirmada.

MARROC. CANARIES

I MALLORCA

Marroc, Canaries i Mallorca. — No es Canaries ni de Mallorca. Això ja preveure que la situació no és pas favorable als sublevats i que d'un moment a l'altre es lluraran al poder constituït.

«TREBALL» SALUDA ELS TREBALLADORS QUE LLUITEN CONTRA LA REACCIO I ELS GUARDIES QUE ESTAN AL SEU COSTAT.

Advertiment als sabotejadors

A Madrid, al barri de Salamanca, ha estat observat que els aparells de ràdio gairebé no funcionaven.

S'ha observat també que molts establiments no eren oberts.

Com que una cosa i altra s'ha considerat com a resistència passiva a les ordres del govern han estat fets els advertiments necessaris perquè aquells que tenen aparells de ràdio els facin funcionar de manera que les emissions siguin sentides per la major part possible de gent i perquè els que encara són propietaris d'establiments els tinguin oberts a les hores assenyalades per les bases de treball.

El ministre de la Governació és ovacionat

Aquest migdia el general Pozas, ministre de la Governació, ha recorregut els barris populars de Madrid.

El públic, en reconèixer-lo, l'ha aplaudit calorosament.

Les milícies antifeixistes desfilen i són ovacionades

A quarts de cinc de la tarda les milícies de joies antifeixistes han desfilat formant marxa militar per Cuatro Caminos i Vallecas.

El públic els ovaciona als crits de «Viva el Front Popular» i UHP.

Les dones els llancen flors i els guarden amb cantes vermells.

La sublevació a Alcalà d'Henares

L'aviació, que protegia la columna de càstig, ha desmoralitzat per complet els sediciosos, que abandonen gran quantitat de material.

Alcalá de Henares, 21. — Aquest matí ha entrat a la població, entre grans aplaudiments del veïnat, la columna que el Govern de Madrid ha triat contra els facciosos d'aquesta ciutat. La columna anava reforçada per diverses unitats d'artilleria i protegida per l'aviació.

El moviment feixista no ha tingut gaire intensitat a Alcalá de Henares. L'oficialitat feixista, valent-se d'enganyos, ha obligat la tropa a fer-se forts a l'Ajuntament, a l'església de Santa Maria i a l'Arxiu general.

Així que han aparegut els avions i han començat el bombardeig dels reduïts feixistes, ha començat la desmoralització. Les granades dels avions republicans han causat baixes d'importància en els rebels i aquests han iniciat la fugida, abandonant gran quantitat de material.

La columna d'assalt, comandada pel coronel Puigdemonges, no ha trobat molta resistència. Iniciada la desbandada dels feixistes, les forces lleials es dedicaren a la seva caçera, aconseguint fer presoners tots els caps i oficials, els quals foren duta a Madrid.

Regna gran entusiasme en la població.

Els oficials feixistes assassinen cinc carrabiners

El Pardo, 21. — Ha causat gran indignació entre el veïnat, la gesta criminal de l'oficialitat feixista en servei a la població, els quals assassinaren covardament cinc carrabiners que en nom de la República s'havien oposat a la sublevació.

La columna que ha desllurat la població, ha estat rebuda pel poble amb grans aplaudiments.

L'aviació de Madrid deixa caure damunt dels focus rebels la premsa republicana

Aquest matí, l'aviació de Madrid ha portat a terme una acció que tindrà, a ben segur, un efecte immediat sobre la moral de les tropes sotmeses encara al comandament de l'oficialitat feixista, en els llocs on aquesta encara domina.

A mig matí, diversos avions han carregat gran nombre d'exemplars de l'edició d'aquí dels diaris «El Socialista», «La Libertad», i «Heraldo de Madrid», i els han anat a deixar caure damunt de les casernes on els rebels s'han fet forts. A fi de fer conèixer a la tropa la veritable situació i contrarestar així els enganyos de l'oficialitat.

Al lloc on han estat llançats més exemplars ha estat a Sevilla i poca estona després, un soldat que havia aconseguit fer-se escapol i havia arribat al barri de Triana, ha explicat que la lectura dels periòdics ha causat una forta impressió entre els soldats de les casernes, els quals, fiats en les paraules dels oficials, creien cegament en el triomf feixista per tot Espanya. En veure com les coses eren tan diferents, han estat molts els soldats que, seguint l'exemple donat pel que així explicava, han abandonat furtivament les casernes i s'han passat a les tropes lleials.

VALLADOLID

Valladolid. — A Valladolid els sublevats també han perdut el control de tota la ciutat i només resten alguns focus rebels que molt aviat seran reduïts per la columna asturiana que aquest matí ha arribat des d'Oviedo. Hom creu que demà, com a màxim, els sublevats s'hauran retut a l'autoritat.

SARAGOSSA

Saragossa. — Saragossa és l'únic lloc que resta totalment en poder dels sublevats. Tant és així, que aquests s'han donat l'ordre de formar una columna expedicionària que havia d'entrar a Barcelona ahir a la nit.

Aquesta ordre, però, fou revocada quan es va conèixer quina era la situació de Barcelona, i la columna es quedà a Saragossa.

PROVINCIES

Províncies. — Arreu del territori de la República, ultra els llocs esmentats, la normalitat és absoluta i total. València, Astúries, Madrid, Biscaia, etc., no tenen notícies importants a ressenyar.

UNA GESTA GLORIOSISSIMA DE LES MILICIES OBRERES MADRILENYES

Madrid, 21. — La presa de la caserna de «Montañas» on s'havien fet fortes les tropes comandades per Fanjul, constitueix una pàgina plena de glòria per a les milícies obreres que prengueren una part activíssima en l'assalt.

Aquest començà a les set del matí. La impaciència de les milícies era tan gran per a llançar-se damunt de la caserna, que els guardies d'assalt en diverses ocasions hagueren de contenir-les. A les onze del matí apareguren les primeres banderes blanques i els facciosos començaren a sortir. D'un grup d'aquests sorgí una descarrega contra les milícies i aquestes atacaren furiosament i causaren gran nombre de baixes.

Al cap de poca estona, la caserna estava totalment en poder de les milícies. Els soldats, alliberats, es llançaren als braços dels assaltants donant visques a la República.

ELS REBELS DE CORDOVA EN SITUACIÓ DESESPERADA

Ha estat captat un ràdio que el primer cap de la comandància de la Guàrdia Civil de Còrdova ha tramès als ex-generals Queipo de Llano, cap dels feixistes rebels de Sevilla, i Franco, de Tetuan, en el qual els comunica que la situació dels feixistes a Còrdova és desesperada.

Els rebels es troben bloquejats per les milícies i forces lleials. El comandant demana que amb tota urgència li siguin tramesos reforços.

LA PREMSA TAMBE DEMORALITZA ELS REBELS

Valladolid, 21. — Una escudreta d'avions ha sobrevolat la ciutat i ha deixat caure gran nombre d'exemplars del diari madrileny «Ahoras». La informació, i especialment les fotografies relatives a la revolució que publica, han causat una profunda desmoralització entre les tropes rebels i s'espera que s'intensificaran les defeccions.

DETALLS DE LA MORT DE SANJURJO

Lisboa, 21. — Es van saber detalls de la mort de Sanjurjo quan es disposava a venir a Espanya per a prendre la direcció del moviment feixista contra la República. Existia anteriorment el propòsit de fer entrar Sanjurjo, convenientment disfressat, per Extremadura, però en ésser detingut els feixistes que s'havien d'encarregar de recollir-lo, Sanjurjo desistí d'aquest pla.

Pou aleshores quan Ansaldo, marxà precipitadament amb l'avioneta a Lisboa per a recollir-lo. De nit l'avioneta aterrà prop d'Estoril. Abans de marxar, Sanjurjo i Ansaldo celebraren un àpat junt amb altres feixistes espanyols, aptat amb el qual sembla que celebraren per endavant el triomf del feixisme a Espanya.

Iniciat el vol, es pogué constatar que l'arrencada es feia en condicions dolentes. Al cap de breus moments l'avioneta s'incendià i caigué a terra immediatament amb gran estrèpit. Sanjurjo quedà totalment carbonitzat i Ansaldo amb ferides greus.

L'accident tingué lloc entre Monte Estoril i Cascaes.

CATALUNYA

ELS MONJOS

Aquest poble, emplaçat a banda i banda de la carretera de Madrid, ha establert un eficaçíssim xarxa de vigilància i control per tots els vehicles que circulen per la carretera, obligant a deturar-se tots aquells conductors dels quals no acreditaven abastament la seva personalitat.

Una turistes franceses que, procedents de València, es dirigien al seu país amb el projecte de passar per Barcelona han estat objecte de tota mena d'atencions i els fou indicada la conveniència d'abstenir-se de passar per aquesta ciutat i dirigir-se directament per Sant Sadurn i Terrassa. L'automòbil francès fou combotat per un del Comitè revolucionari de Barcelona, que s'oqueia de passar per allí.

Vilafranca del Penedès

Així que es conegueren les primeres notícies de la revolució feixista que havia esclatat a Espanya, es reconstituï a Vilafranca el Comitè revolucionari que havia actuat en octubre del 1934. Assumí la direcció de les forces que s'organitzaren, emetent a les ordres que es poguessin rebre de Barcelona.

El quarter general del Comitè quedà instal·lat a la Casa de la Vila i durant diumenge i dilluns, fou un constant formiguer de tots els elements de les organitzacions que componen el comitè: partits marxistes, rabassaires, Esquerra i C. N. T.

Entre ells regnava un veritable entusiasme i amb una gran atenció es seguiren les notícies que donava l'aparell de ràdio instal·lat en una de les dependències de la Casa de la Vila.

Igualment s'advertia la presència de gran nombre de delegats dels pobles de la comarca, els quals, alhora que recollien les ordres del Comitè, donaven compte del gran entusiasme que regna a tot el Penedès per aquesta lluita magnífica que ha de servir per esclafar definitivament la reacció del nostre país.

EL SOCORS ROIG DEMANA LA COL·LABORACIÓ DE LES DONES

El Socors Roig internacional ha adreçat una crida a les dones de Madrid, per tal que «lluitin per als serveis de proveïments sanitaris, per tal de col·laborar al triomf de les forces populars sobre la reacció».

INTENT D'ASSALT A LA RADIO

Ahí a la nit un grup de feixistes intentà l'assalt de Radio Associació, creient, sens dubte, que no hi hauria ningú que pogués evitar-ho. Una vegada van intentar enfonsar la porta i van adonar-se que la policia anava a intervenir, van donar-se a la fugida.

SINDICAT DE LLUM I FORÇA DE CATALUNYA

Aquest Sindicat notifica a tots els seus afiliats que s'incorporin al treball per tal que no manqui llum a les barridies.

ELS OBRERS DEL TRANSPORT

La Federació Nacional del Transport, afilada a la F. G. T., comunica a les seves seccions d'arreu d'Espanya que cal que els afiliats han de prestar-se a la conducció de vehicles destinats als serveis de les forces obreres o del Govern.

LA GENERALITAT S'INCAUTA DE LA PREMSA DRETA

El Govern de la Generalitat ha acordat incautar-se de la Premsa d'esquerra al règim, i d'informació, i nomenar per a exercir la direcció i control un Comissari de Premsa.

ELS MARINERS DEL «JAUME I» ES SUBLEVEN CONTRA L'OFICIALITAT FACCIOSA I DEMANEN INSTRUCCIONS AL GOVERN

Al ministeri de Marina s'ha rebut una comunicació dels mariners del «Jaume I», en la qual donen compte d'haver executat l'oficialitat del vaixell, que pretén aixecar-se contra la República. Al mateix temps els mariners han demanat instruccions.

El ministre de Marina els ha dit que amb serenitat respectuosa llancessin els cançons a la mar.

«TREBALL» RET HOMENATGE A LES VICTIMES DE LA SEDICIO CRIMINAL. LES QUALS, AMB LLUR SACRIFICI HAN FET POSSIBLE L'AIXAFAMENT DE LA REACCIO

Els detractors i els difamadors del 6 d'octubre han rebut la resposta adequada.

Totes les injúries no eren altra cosa que fal·làcia. El feixisme no ha d'aixecar mai més el cap.

LA GENERALITAT DE CATALUNYA S'INCAUTA DE L'ESCOLA DE SALESIANS. ELS INTERNATS SON ATE-SOS PERFECTAMENT

La Generalitat de Catalunya ens fa saber que s'ha incautat de l'Escola de Salesians i al mateix temps ens prega que fem saber als familiars dels alumnes allí internats que es troben perfectament atesos i que per tant no han de sentir cap preocupació per ells.

UNA NOTA ESTRANYA QUE HA ESTAT RADIADA

A continuació donem una nota radiada per Ràdio Barcelona, 1.ª Emissora de Catalunya:

ATENCIÓ... ATENCIÓ... ATENCIÓ...

Havent observat l'Administració de l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau que els ferits ingressats per tot el dia d'ahir dilluns (uns 80) ho han estat en la seva quasi totalitat per dispar involuntaris o per topades tingudes entre vehicles, aquesta Administració prega i recomana amb gran insistència la màxima prudència en el maneig de les armes de foc i la màxima discreció als conductors d'automòbils i camions.

L'Administrador de torn de l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau.

Joan Cardoni Pujolar.

Aquesta nota fa prevenir que la direcció de l'Hospital de Sant Pau feia dues classes de ferits, i lamentem que Ràdio Barcelona, inconscientment, els hagi fet el joc Cal anar amb un xic d'atenció amb totes aquestes manobres de la reacció amagada, també als Hospitals.

ELS MARINERS HAN DE POSAR-SE A DISPOSICIÓ DEL GOVERN POPULAR

La Federació d'Indústries Marítimes ha adreçat un avís a les tripulacions, pel qual els ordres de posar-se a disposició del Govern del Front Popular i de complir amb la disciplina que és característica de la gent de mar les que rebu per tal de contribuir a l'aixafament definitiu de la reacció.

L'ORGANITZACIÓ DE LES MILICIES CIUTADANES CONTRA EL FEIXISME

La rebel·lió feixista ha estat vençuda per l'heroisme popular i el de les forces lleials. Cal, però, acabar d'anihilar a tot Catalunya els últims nuclis feixistes existents i prevenir-se contra possibles perills de fora.

Per tant, a proposta de la Presidència i d'acord amb el Consell Executiu, Decreto: Primer. — Són creades les Milícies Ciutadanes per a la defensa de la República i la lluita contra el feixisme i la reacció.

Segon. — Es nomena Enric Pérez Ferrás, Cap Militar de les Milícies Ciutadanes de Catalunya.

Tercer. — Es nomena el Conseller Lluís Prunés i Bató, Comissari de Defensa de la Generalitat amb les atribucions necessàries per a l'organització de l'esmentada Milícia popular.

Quart. — Queda designat un Comitè d'Enllaç i Direcció de les Milícies Ciutadanes, format per un Delegat que designarà el Conseller de Governació, un altre designat pel Comissari General d'Ordre Públic, i els representants de les forces obreres i organitzacions polítiques, coincidint en la lluita contra el feixisme.

Cinquè. — Arreu de Catalunya i sota la Presidència dels Comissaris de la Generalitat o persones que podran designar per què el representin, es constituïran els Comitès Locals de Defensa, els quals actuaran en tot moment d'acord amb el que disposa el Comitè Central.

Barcelona, 21 de juliol del 1936. — El President, Lluís Companys.

EL LICENCIAMENT DE LES TROPES COMANANDES PER FEIXISTES

Text del decret, del qual se'n féu una edició en fulls volants que foren deixats caure damunt de les casernes:

«El President del Consejo de Ministros a petición del ministro de la Guerra ha firmado la siguiente

ORDEN

Quedan licenciadas todas las tropas cuyos cuadros de mando hayan tomado parte en el movimiento sedicioso, quedando exentos de toda responsabilidad al abandonar las armas y por lo tanto no tienen porque obedecer a sus jefes, teniendo la obligación de retirarse a sus hogares.

EL MINISTRO DE LA GUERRA General Pozas.»

«TREBALL»
 REDACCIÓ:
 Primer de Maig, 7. Telèfon, 12181.
 TALLERS:
 Passeig Dr. Robert, 148, Telèfon, 13953.

Als companys caiguts

A la barricada, lluitant amb les armes a la mà contra el feixisme, han caigut els millors combatents de la classe obrera.

Coise a coise, els uns al costat dels altres, caigueren travessats per les metralladores del feix. Ací va caure un anarquista, ací un comunista, més avall un socialista, però els companys dels que queien, seguien al seu lloc fermament, sense abandonar posicions i posant encara més braó en la lluita.

Companys que van morir en la jornada del 19 i 20 de juliol. Camarades, estimats camarades que tan heroicament vàreu lluitar a la Plaça Universitat, a la Telefónica, a Capitanía, a la presa de la Maestança, darrer reducte que va rendir-se, amb l'esperit punyent i afegit per la vostra pèrdua, però reconfortats amb l'exemple del vostre comportament, us adreçem el nostre record més intens. Nosaltres, obrers revolucionaris, lligats encara més a la causa de tots pels que vàreu caure, lluitarem amb el braó que calgui per assolir la victòria total. Per nosaltres i per vosaltres, per l'obra conjunta que havíem començat i que per les armes del feixisme no hem pogut acabar plegats, posarem tot el nostre esforç a realitzar aquesta tasca.

El nostre homenatge, més que ple d'anhel i de records, serà la realitat vivent del triomf de la causa, camarades morts!

Els pagesos a la lluita

Igual que a la ciutat, les masses han vibrat al camp amb la intensitat formidable pròpia d'aquesta hora històrica. Si bé els camperols catalans, salvant alguns casos locals, no han hagut d'intervenir en la lluita, la seva disposició i el seu entusiasme igualava els obrers de la ciutat. Des dels caps de comarca fins al més petit llogarret, els camperols, armats com podien, estaven concentrats esperant les ordres que els havien de portar a l'acció. Tots els propietaris i altra gent reaccionària foren desarmats així que es conegueren les primeres notícies de la revolta i es formaren grups armats a les ordres dels Comitès revolucionaris locals, constituïts generalment pels partits marxistes, la Unió de Rabassaires i l'Esquerra Republicana.

Els camperols catalans esperen ara que amb l'anorreament definitiu del feixisme i la submissió total de les dretes a la vo-

luntat i als interessos del poble, els seus drets es veuran totalment reconeguts. Cal tenir en compte que els camperols catalans han anat a la lluita en un estat d'ànim especialíssim, car havien estat els primers a pagar a pesar de l'abundant legislació promulgada pel Govern de la Generalitat, menys reparacions havien obtingut en els estralls enormes que sofríren durant el bienni negre.

A pesar d'això, arribada l'hora decisiva s'han situat en el seu lloc amb una espontaneïtat, una abnegació i un entusiasme admirables. Sabien — saben — que defensaven les llibertats generals del poble; sabien que es posava en joc el futur del país per un llarg període de temps, però també sabien que amb la seva aportació, s'afirmen una vegada més i d'una manera que no pot donar dubtes a ningú, el seu dret a obtenir d'un cop per sempre una situació de benestar i de justícia que el camp no ha conegut fins ara.

LES MONGES JA SON FORA DE LA CASA DE CARITAT

Els asilats estan millor que mai

Els ciutadans que tinguin fills o altres familiars a la Casa de Caritat poden estar absolutament tranquils respecte a l'estat dels infants, els quals estan perfectament sants. Les monges han estat nor-

malment substituïdes per infermeres de la Generalitat que atenen els infants i els veuen amb l'efecte i el sol que els són característics.

Una notícia important

Dintre de poques hores començaran a actuar els Tribunals de guerra en judicis sumaríssims. Un dels primers judicis serà el del general Goddó, cap militar de la sublevació, i, segons sembla, no hi haurà altre remei que condemnar-lo a mort, ja que el tribunal del poble, més eloqüent que tots els codis de justícia, ha pronunciat el seu fall.

El poble català, per damunt de tot sentimentallisme, s'ha sentit justicier i vol venjar la mort dels molts treballadors morts durant les jornades del 19 i 20 de juliol.

EL SERVEI D'ENTERRAMENTS

Es posa en coneixement dels ciutadans de Barcelona, que per tot el relatiu als serveis d'enterraments, s'han d'adreçar a les oficines instal·lades al carrer de Muntaner, núm. 22, telèfon 80020.

L'aixafament de la sublevació feixista ha estat obra de la classe treballadora.

Per tant, els beneficis de la victòria cal que vagin a mans dels treballadors.

Les estacions radiofòniques amateurs

El conseller de Governació de la Generalitat ha dictat les ordres oportunes per tal d'intervenir en el funcionament de les estacions amateurs de ràdio i evitar així la propagació de notícies falses. S'estan fent treballs activíssims per a determinar la situació de les estacions encara no trobades.

IMPORTANT

La precipitació amb què ha calgut confeccionar aquest número el fa sortir amb algunes deficiències i omissions que s'aniran corregint en dies successius. Estem segurs que els nostres lectors se'n faran càrrec

CONSIGNES DEL MOMENT

En l'hora greu que travessem, que per la seva gravetat pot esdevenir la de la nostra alliberació, cal que mani per damunt de tots una consigna: Unitat total de la classe obrera. Unitat total dels treballadors revolucionaris que han lluitat contra les forces que volien anorrear-los. La unitat del proletariat, feta darrera la barricada, cal conservar-la i refermar-la en el camp de l'organització. Cada organització té unes característiques pròpies que la diferencien de les altres, però la realitat d'ara, la intensitat revolucionària del moment que vivim, és molt superior a totes les diferències. Els interessos generals de la classe obrera imposen aquesta unitat immediata de tots els treballadors revolucionaris. El triomf que tan a prop tenim ens imposa com un deure irrecusable aquesta tasca importantíssima. La unitat obrera és la garantia que la victòria serà segura i que serà conservada, i dintre l'organització d'aquesta victòria, administrada pels obrers i camperols, la voluntat dels treballadors manifestarà quina és la manera més adient per a l'administració de llurs interessos.

AL·LOCUCIO DEL PRESIDENT DE LA GENERALITAT

Ciutadans: El Govern de Catalunya ha adoptat les mesures necessàries per a fer front a les circumstàncies actuals en les quals forces feixistes vençudes al carrer a tot Catalunya i quasi a tot Espanya, per l'heretisme de les masses populars i de les forces lleials, oposaren en alguns llocs l'última desesperada resistència.

Declaro que el Govern mantindrà la direcció de la lluita, puix que en té la responsabilitat i imposarà la disciplina amb el concurs i l'assistència de les organitzacions obreres i dels partits per a donar als impulsos de la indignació el camí eficaç de la victòria i dels partits polítics antifeixistes. Els qui han lluitat i han vençut, han de romandre acoblats per a donar als impulsos de la indignació el camí eficaç de la victòria i la netedat, l'honor, i la glòria del moviment triomfant.

Repeteixo a tots, l'acostament de les disposicions i ordres i dels acords del Govern. Per la voluntat coincident dels es-

taments polítics i socials amb la lletat dels quals confia i als quals he llegit aquesta allocució com a penyor de compromís, em sento revestit de l'autoritat necessària, fins haver amiguïtat els últims reductes de les forces rebels i la intenció feixista responsable dels actuals moments que tantes víctimes i dolors costa.

Demano i repeteixo a tots perquè rebutgin i s'enfrontin contra tot intent que vingui a pertorbar l'ordre revolucionari. En aquests moments com en totes les circumstàncies extraordinàries, darrera dels triomfadors hi són els costs que segueixen l'exèrcit de la victòria i els esperits malalts que s'escapen del control necessari a la tàctica que la direcció imposa i l'eficàcia i seguretat que l'objectiu demana. Als primers se'ls ha d'exterminar, als segons se'ls deu controlar i reduir. Ho demanen ensems l'honor i l'eficàcia del moviment. Res més. Salut a tots del vostre Lluís Companys, President de Catalunya.

Obrers: el vostre diari és Treball